

Register

Fadderpengar	4
Barndop	5
Holeran	6
Dyminnkäringar	7
Midsonnan	8
Släktmål (Släktmål)	9
Måttång	9
Nekar	10
Strandring	17-20
Julmat	21
Tionde	22
Bärgelekarlar skelle ka gus ö bröd	26
Mått och brygg	26
Tröskering	28
Kona Lövmedel	34
Fick Moran	35

Kunde i taga reanew	39
Strandveing och sjöresol	40-51
Bröller	46
Bärselkarlar	53
Björkvingrean	56
Meruar och kedskap	58.
Kämbaken som djurfoder	64
Sköld	63
Seri	66
Skäddare i skoukare gult ockerung i gårdarna i bygd.	67
Djurfoder	69.
Borra steen	70
Ärtädd	72
Stetar	73
Try stett och slaktade den	75
Slaktäckning	78.

3084.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Dorow i Fråley	80
Kollanvärdens	82
Skänkte sig i bussen	88
Grävde med säll	91
Burgsten	92
Styckelupp	94
Namn	95
Träst	96
Skjuta över sjök.	98
Fiskerier	99
Skänkte sig för hvar sin dölig nå	101
Tög någon bort av sig själv från säll komma hvarom kyrkporten	105
Vindåring	107
Styck	108
Bergåring	110
Gledvagn på Saby landsby	112

308 H.

Böstanen skeddade märkte något
osegulerigt

113

Närsberg

114

Storåsen

115

Färdvaktare)

116

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1
Dessa utjör en samling av uppteckningar,
jordade äfter före detta lantbrukaren Fel-
ter Andersson i Polberga, 88 år gammal.
Uppteckningarna är jordade i april månad
1931. Meddelarens vänliga, goda sinnelag
är det bästa minne som för mig här
till tanken på dessa uppteckningar.

Segerstad den 18 december 1931

Lage Nilsson

2

"Vi var fyra system." Peder Anderssons sys-
kon hette Brilt-olina, Gossfred och
Ann-Maria. Gossfred och Ann-Ma-
ria for åt Amerika! De gifte sig där och
var där tills att de dog. Därtill var det
tre andra barn i hemmet. De hette
Anders-Johan. De var födda emellan
Petter och Ann-Maria. De dog små.
Fadern, Anders Persson, bodde i Sab-
berga. Farfadern hette Petter Persson.
Morfadern också hette Petter Pers. Han
bodde i Ligerstad, "och sen hade jag
en morbror med som hette Felber
Pers, så Petter det var mycket begagn-
forts!

Petter Andersson Sabberga.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

nat för i världen, åtminstone här ³
borta." Pater Anderssons mor hette Kaj-
sa. "Mormor vad hon hette, det
kommer jag inte ihåg, för hon dog
för min morfar." - Farfadern
bodde ibland oss till börja med, och
sen byggde far hus åt honom där
nere; väster om Salbyga. Han var
född på gården här. Vad farmor het-
te det vet jag inte'

Pater Andersson, Salbyga

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

Faddrar hade man många. De gav alltid lite fadderpengar. Det var inte så gott om pengar, så de gav väl en krona eller något så. Kanter att de som bar bar - all att de gav var sin fänkrona. Det hörde jag Augusta sa: hon var fadder åt en pojke i Mellstaby. Ja, han lever än. Han heter Per Olsa. Han var hennes gudson så hon.

Augusta var Anderssons kustra.

forts!

Petter Andersson, Salberga

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

~~###~~

5
För det mästa döptes de i kyrkan, men
sen tog de sej till att döpa barnen
hemma, och tog prästen dit. Men den
yrkade prästerna på att barnen skul-
le döpas i kyrkan, om det var möj-
ligt väder. - Det skulle va' kalas
vid barn dop, men det varade in-
te mer än för da'n. Det var in-
te som vid bröllopen inte.

Petter Andersson, Solberga.

Öland, Gräsängs hol i m. nytt. 1931 av Sage Nilsson.

6

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

~~4~~

När koleran var i Kalmar, jag var barn då, och jag hade en släng av den också, men de fraktade kackstenen ifrån Degerhamn och brände på vallarna i Kalmar till att mota henne med. De skickade en doktor hit till Degerhamn, som skulle va' för koleran, och han var här inne hos mej med. Jag var väl bara en fånton år då. Slagen började att bli svärtfläckig. Han ordinerade apoteksvor till att quida magen med, och det gick bort utav det.

er. Petter Andersson, Solberga f. 1843 i Solberga

Brunngubben. ~ De sa allti: 'Läs ut-
te' brunnen, så kommer brun-
gubben; eller brunnkärngen.'

Busen talta de också om för bar-
nen. Men hur han var det tal-
te de inte om.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

Petter Andersson, Solberga

Bländ
Apri 1891
1891

Uppst. av Hans M. M.
Enkel
Petter Andersson
Född 1873 i Solberga

Skriv endast på denna sida!

Det var en sådan där plats här emellan Mellby och Segerstad öster om landsvägen, nere vid sjön, som de kallade för Borrmen [börömsen]. Dit skulle all ungdomen gå vid Midssommar. Där var både Lsräs-gårds och Segerstad ungdom. - Ja, jag var där aldrig. Det var i min barndom, men jag höjde, de hade så mycket lek och skämt för sig där. Sen jag blev äldre då tror jag att det blev bortlagt att gå dit.

forts!

Petter Andersson Solberg

9
Sen hade de rungor uppsatta. Stång-
rungor. Vore i Samnäsby,
och dit hade de i Solberga med.
- Vid Borrmen, det var en hö-
ger back kulle där - så de. jag
var där aldrig - och där sam-
lades ungdom men. Om de hade
någon majstång där det har
jag inte reda på. Majstång det
hade de i Ösby och i Samnäsby.
- Solbrunnaslund, där var
de vist sommartiden med.
Väster om Solberga var en stång run-
ga. Dit gick de när som helst om
forto!

Petter Andersson, Solberga

Skriv endast på denna sida

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3684

16
sommaren. på Söndags eftermidda-
garna. och om kvällarna ibland.
Och sen på senare tiden då ha-
de de en slänggunga i Sammels-
by långt nere i jerdet. De hade
slänggungor i näst var by för,
men sedan där, där det inte
var så mycket där hörde de upp
med det, men i Sammelsby var
på senare åren. De tog in
dom om höstarna. Dom rätta
kungstoddarna dom var stora,
men dom tog de upp. Slänggrun-
forts!

Petter Olofsson, Salberga

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

~~3084~~

3084

gam i Salberga var väl en fyra al-
mar hög. Drängar och bondpoj-
kar satte upp den. "Lite träkun-
niga hara de ju alltid varit
här på Öland." Vi rungade över
många slag. Virket fick bönder-
na släppa till. För i tiden då
var inte virket så illa dyrt hål-
ler. - Jag kommer ihåg, de
hade stänggunga där borta i
Stenåsa, och då var baronen
präst där. Och han lyste bibel-
forts!

Petter Andersson Salberga

12
förklaring där vid gungan. Men
då kom det ingen. Det var van-
ligt här borta om ha rungor. Det
var en bra präst den, baron
slumnerhjälpen. Ja, si manfolk
di stod där på rungbarben, men
så kunde det va' många frun-
timmer som satt. Det kom de
och bad att de skulle runga
dem. Och då rungade de mycket
högre än de ville ibland. Men
det var ju farligt om de rungade
forts!

Pette Andersson, Solberga.

13
av sig också. Vi gick åt sammalsky
ibland. Där var stor folksamling
dar.

Slå till bakom de när de var mind-
re. Det var till att böja med. - Ja,
då hastade den där trillan, gav
den fart, så hon skulle komma
långt. Det var en del på det sud-
ra hållet och skulle möta. Och
ibland, när hon hade för härd
fart då trodde de sig inte till att
möta, och då var det av länges
väg. forts!

Peter Andersson, Salberga

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

Nja, slag boll. det gjorde vi. Ja, det
 var ju bara barnligt. Di deltes upp
 i två klasser. Och den som ha-
 de bollen skulle räknas för sur. Och
 så när de slog bollen, den som
 hade bollen, han var ju sur, och
 den andra han hade ett bollsätt
 [bollsätt] och slog bollen och då
 skulle de springa en i bollklas-
 sen. Och var det så när de inte
 kunde slå bollen så långt utan
 att de fick fatta på den, så skul-
 forts!

Petter Andersson, Salberga

le de sticlka, och om de räknade,¹⁵
så blev den andra klassen sur.
Den kallades söt annars.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

~~36~~

Pojkarna, di hade och hyssade i
putta. Di gjorde hälori och hyssa-
de i putta. Det var en liten hä-
la i bakken. Hon var väl om-
kringad från tiom. Ibland hyssade de
med pengar och ibland med knap-
par. De kunde stå en tio, tolv
steg från puttan. Di som kom i hä-
lan varmt.

Blomb.
Apargang hd
Apargang Sn.

Petta Andersson Salberg
född 1843 i

Skriv endast på denna sida!

nytt. Reg. Nilsson
1931

16
"Ja, då var jag väl inte mer än en ätta
fäller mig är, när jag började med
isläggor [isläggor] ~ Det var framlägg-
ra utan ett nöd. Och så isspik
[isspik]. Det skulle svensken göra. Vi
buktade vara väster om i hagarna.
Det var inte så utdikat utan där var is
i hagarna fram till kyrkan. Om
söndags efter middagen var vi på isen.
(Var det några barn i byn, som inte fick
gå på isen?) ~ Å, nå, det vet jag in-
te, utan de var med allihop.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

~~3084~~

Petter Andersson. Falbyggen.

Skriv endast på denna sida!

Minns ni någon strandving?

14

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

~~72~~

3084

Ja, för var det så många strand-
vingar. Det var en stor ångare som
stod här nere vid Isamuelshög för
en gång. Han var lastad med bete
och talj. Och han kom ifrån Ryss-
land. Jag kommer ihåg, när jag
jick i skolan. Det var två
skutor som strandade där och vi
sprang ner och jag jick ut på
dem med. Det var när jag jick
i skolan. De stod rätt nerom skol-
forts!

Petter Andersson, Loholmen.
Skivlängd på denna sida!

19
huset där i Lräsgränd. Och en ångbåt
strandade det där, där borta vid
Örby en gång, som var lastad
med stenkol. - Ja, ibland då försökte de att ta ga av dem. Jag
var med med ett preusser-
skepp, som strandat här, var jag
med ut Kalmar. När som de
här herrarne (dykarbolaget!) å-
tog sig att ta ga båten till Kalmar,
så bydde sig inte besättningen
om att göra någonting. Så
jag, jag bar varit ut till sjöns
föret, och stod vid rodet på fortygget
forts!

Peter Andersson, Sallerby.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

~~175~~
3084

Albania; det var förskräckligt vad
 den där Albania var stor och
 hade stor last. Men sen kom
 samma fartyg sen en gång till
 och strandade vid Osby, och sen
 var där ett franskt fartyg,
 som strandade. Jag undrar om
 det inte var vid Genti. Sen tog
 stormen loss båten och drev
 den in mot den franska bå-
 ten, så att elden lyste därifrån
 då de stök ihop.

forts!

Petter Andersson. Solboga.

~~19~~

3084

26

Det är väl en trällifäm är sen, då
strandade här ett fartyg som
var lastat med lin. De lastade
opp mycket lin, både tvrt och
surt.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

~~443~~
3084

Juldragen om kvällen, då skulle vi alltid
ha utav det där goda juldrickat. Och
så skär de sönder brödet och lä' i
drickat. Det var svart bröd; en del
skulle slås vid jul. Det var så ut-
märkt gott. Det varade så där på vin-
tern, så att för det mesta skulle de
ha ett litet päck, utav det där slag-
na brödet. För i tiden då skulle
alla lantvårdare, skomakare och
skräddare och präster och smedar
ha julkort. Frästen honom för
man till med julkort. Han fick
forts!

Petter Andersson, Salberg

Skriv endast på denna sida!

22
ett bröd, en prästgälle [prästgäll]. Jag
kommer inte ihåg vad han fick
för julkort mer, men det där brö-
det det fick han. - Skomakare och
skräddare de skulle alltid ha ett
bröd med sig, då de gick hem på
lördagskvällen. Det skulle de ha
till att leva på. hushåll. - Ja,
jag hörde mina morbröder i Si-
gerstad, Daniel Pers och Petter Pers
talade om, vad prästerna skul-
le ha i julkort, men jag kom-
mer inte ihåg mer än brödet.
forts!

Petter Andersson, Solberga.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

23

Det skulle väga ett pund. 20 småpund.
Julkort åt prästen minns jag inte
själv. Men smeden, och - gud vet -
som inte klokkaren hade julkort.
Och bänghjälparna skulle också ha
julkort. Bänghjälparna skulle ha
hade jus och bröd och för det mäs-
ta skulle de ha ett kvarter bränn-
vin och kött. en färboq eller ett
färlår. Juldagen drack man dricka
med brödet. Det kallades kall-
skål. Äts med skedar. Man hade
drickat i ett fat. - Julafton, då
forts!

Pette Andersson, Salboga.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

24
fide de gå och skära av åt var sej: fläsk
och kött och korv. - Kroppkalkor det
skulle va' julafton, och vid nyårsafton
och trättonafton, och alla aftnarna:
kroppkalkor och grynpåsar. - Då
det var svårt att leva över dem, om
vi inte hade fått grynpåsar. Gryn-
påsar jordes på följande sätt: Korngryn
kändes opp i tygpåsar. Fläskbitar
blandades i. Grynen var malda so
kom hemma. (Jag vet nu jag var
oppa här en gång som jag kom
hem, och svärmor hon ville inte

Petter Andersson, Solbaga.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

25
kolla de där grynpåsarna, men hon
var tvungen. - (stutek ring efter
Karl Andersson, Petter Anderssons
måg, bonde i Salberga.) - Där
man mol kongryna, fick man
inte ha så mycket segel på kvar-
nen, utan den lätade stevarna.
Det blev då grovt: halvt och hett.
Vi var två stycken i kvarnen, så
att en sållade ifrån det grövsta.
Det mol vi en gång till!

Petter Andersson, Salberga

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

26

"Ja, de har stränkt in myskor och ändrat
som mot vad det var i min barndom."

Korn mälade vi på mälkor. För min tid,
då var det mälkor i vårt var by. De
brände brännvin då, i mina föräldrars
tid. - Men drickat, de byggde, det var
kraftigt och gott. Min mor hon byggde
jämt; och det gjorde min hustru med, de
första åren. Ja, det var stora kaffar-
kittlar, som de kokte opp, och satte i
stöp i. - Vid jul tog vi en skäppa.
Ja, det skulle va bra kom. Om
levällen före de skulle bygga, då det
förls!

Peter Andersson, Solbaga.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

3084

te de det i bygghuset, och slog det med
en spalk. Det kallade de för till att
söfva matten [fö te söft mältsa]. / I
Klinta var en mäta där vi hade vårt
kon, och det tog vi alltid med
när vi for ut marknaden vid Frö
marknad. Den var på kösten, i sep-
tember och oktober månader. Mörkylän-
ga marknad var i oktober, och kon-
met tog vi med då. Då vi for till
Mörkylänga. / Och det var, om det
lyckades med bygget, då kunde det
bli så gott dricka så att det kunn-
de man bjuda ven som häst.

Pette Andersson, Solbryn

Nu säd skulle tröskas med slaga.
 Lo vårtäd skulle man ha en stor-
 strukka tröskad till dager. - Ja, först
 fick vi lov och tröska sädråg och
 sen fick de böja och tröska korn
 till att sälja på hösten. Det var näst
 uppköp med korn på höstarna. - Sen
 då de hade tröskat ett par dagar,
 så fick bonden sätta sig med en
 skovel och kasta. Det var en liten
 handskopa. Han satt på en pall.
 Han fick sitta än vid den ena stö-
 ren och än vid den andra, allt
 äfter vad vinden var. Han hade
 forts!

Petter Andersson, Solberga

Skriv endast på denna sida.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

App. hage i Solberga
 Mr. Petter Andersson
 p. 1883

Olof
 August
 N.

lagdörarna öppna, när det inte blå-²⁹-
te för hårt. ~ Under torkningen reu-
sade de upp ibland och lade i sä-
kar och lade i golvet. Vid Karlsm-
gan tönade man ut de säckarna i-
jån. Jag var väl då en femton år
då de började med de där tork-
värken, de där gamla torkvärken
som de byggde hemma. ~ Det var
jurplägeri, och de blev mycket
tungt, en del. Det var stilla, som det
lyckades för torkvärkesbyggaren. ~
Sen fann de upp värk med reu-
mar. Det var en särskilt stor bygg-
forts!

Petter Andersson, Salberga.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

der, som gick ifrån stora stjärnjulet
 [hänjulet] in på logen, och sedan till
 det lilla stjärnjulet, (det största ju-
 let inne på logen). Jag vet inte allt
 här var mer än ett träskvärke i
 byn, som var byggt med remmar.
 - Den sista och bästa träskvärkes-
 byggaren, han bodde i Kvinnusgröta.
 Han hette Bramrå. Ibland tog de
 hem honom till sig när han skulle
 bygga värk. (Han byggde två värk
 åt Andersson. Det var sedan An-
 dersons sjölo hade gården. Det
 forts!

Petter Andersson, Salberg.

3084

första han byggde, det brann upp sam-
ma hösten, som han hade byggt
det.) "Jag hade tröskvärket där på
södra gården, och det brann upp
både kador och gröda och trösk-
värket med." För gårdan brann då
upp. Det var inte den gården, som
Petter Andersson bodde i. "Det var
på hösten, så vi hade böjlat all
tröska med tröskvärket. Det var
sydlig vind: sydväst. För om det
hade gått längre då hade hela
byn gått. Ingen vet' hur det tog
forts!"

Petter Andersson, Solbryn

32
sig. Man kunde släcka det. ~ Det
var bara när vi skulle jöra upp
[jör, op.] takkaten till att tröcka
med, som vi sen fick lov att
tröcka med slaga. Men sen fann
de upp repvårk. Då trask de och
repade på dom. Det gick ju myg-
ke fortare det. ~ Det var trött-
samt att tröcka med slaga. Gläbt
med värsäde. /

Sen när jag var en fänton år, då
byggde en där upp på Söt ett
kastvårk, och ett tröckvårk, men
forts!

Pette Andersson, Solberga.

33
innan dåss hade de tröskat med
slaga, och kastat för hand.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

Petter Andersson, Solbaga.

Skriv endast på denna sida!

34
Jag kommer ihåg, när jag var barn
att här var ingen handelsbod på
närmare håll än att vi fick fara till
Smedby. Jag minns här var en hand-
lande i Smedby, och dit fick vi fara
och köpa, när vi skulle ha något i
min barndom.

Peter Andersson, Solberga.

Petter Andersson var hos sin morbror i
 Segerstad och jorde en arbetsvagn.
 "Då fick jag mare [mäö]." Låg och
 sov och då kom det något tungt
 på. Sen sade han det, och de sa
 då att det var fler, som hade legat
 i det rummet, som hade fått mare.
 "Det hördes väl liksom till rummet"
 "Sen nästa natt, då tänkte jag att jag
 skulle hålla mej vaken, så jag inte
 skulle få den den när jag var så
 att jag höll på att sova då kom
 han på mej. Den kom liksom upp
 forts!

Petter Andersson, Löberga.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

3084

36
vid fötterna och tog tag i bädden. Sen
kändes den liksom om den hade
lagt sig över bröstet på mej. Och
jag hade riktigt svårt för att andas.
Det varade rätt så länge, och
så blev jag utmattad också. Det var
närpå, så det kunde ta andan ifrån
mej. Det var två nätter, men den
tredje natten fick jag inte ut av
det." Var där väl i tre, fyra dagar.
Jag var väl en fjänton, sätton år.
Ja, de sa att det hade vatt fler som
skulle legat i rummet, som hade
forts!

Petter Andersson. Salberga

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

~~3084~~

37
legat i rummet, som hade delat ut ö-
ver del. ~ Vad det skulle va' för
slag.

Men det var en dräng, som lög i jäm-
ter mig, upp på vinden upp i bygg-
ningen. Han var bror till Daniel
Pars i Segerstad. Han fick maren
[mårn]. Men han gav sig så illa,
och tog tag i mina händer i örn-
nen. ~ Han hetade Olaus och
tjänste i Solberga. Han var väl en
trättio år. Han dog sen. Han var
forts!

Petter Andersson, Solberga

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

58
liksom lite undlig. Vi kallade honom
bara för Olle [fö]. Han var ett vassitt
år hos morbröderna och far. Min
moter hon bodde i Sely. Det var
hustrun Abroms hustru. Det kommer
jag inte ihåg om han var hos
hennes.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

Petter Andersson, Salberge

1901

39
En bror till handlanden han skulle studera till bärjersråd, men han blev unddiger, när han skulle ta den där examen, och sen när han skulle försöka i jäu, så blev han unddiger. "Jag tror visst att han kom på hospitalet."

Pette Andersson, Selberga.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

Till sjöns. Var över 20 år. Läst sig till sjöns.
Jick åt Tyskland och Danmark. - Jag
gav mig ut en höst och var ute ett par
resor, och det gick ju lyckligt och väl.
Sen var jag med ett par resor den
andra sommaren. Sen var jag med
en kaptän, som hette Steenström. Han
var ifrån Kalmar. Och då förlorade
vi skutan. Och höll på att bli borta
själva också. Det var emellan jul och
nyår. Skutan hette Frederika. Han var
Vikmans i Kalmar. Vi gick åt Ham-

Petter Andersson, Preberga

4!
burg lastade med bark; och sen gick vi
till Bremerhafven och lastade med
salt och tobak och skulle till Stockholm
men så förlorade vi och höll på att
bli borta. Det kom snöstorm. Vi skulle
ha varit i Stockholm på nyåret.
Vi förlorade, jag tror att det var
nyårsafton, väl. Vi kom så när land,
så vi strandade där, och vi kom äntligen
i land, och då var stort ingen
mer än jag som arbetade. Matrosen
var en bra karl, så han arbetade på
vår räddning. 'Du ska jag gå i land'
sa han. 'Vi skapade riggen och båten'
forts!

Peter Andersson, Solberga

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

med matrosen trallade in sig i riggen.⁴²
Vi var fäm man på skutan. Köken,
styrman, kaptenen, matrosen och jag.
Sen kastade vi en logglina i land,
och lät en tros gå äfter och sen lea-
ten. Vi kom sen i land alla. Vi var
då ca halvt mil från en fyr som
heter Hansholmen, på Jyllands kust.
Det var svårt att komma hem. Redaren
Videman låg under session och det
vet konsulerna om. Så att de förskol-
terade inte något för dem. De frakta-
forts!

Petter Andersson, Lønborg

de oss från den ena konsulen till den ⁴³ andra. De tog oss till Köpenhamn och sen till Malmö och sen gick vi där i tre veckor. Där träffade jag på en båt en som jag kände. Han erbjöd mig att jag skulle få låna pengar, men det ville jag inte, för det hade jag väl själv fått lägga ut. Styrman-
nen pantstättte en klocka och for till Kalmar och talade med redaren. Sen skaffade han hem oss till Alvesta, på järnväg och sen till Kalmar med järnjivaredejtets. Sen var jag ute vis-
forts!

Peter Anderson, Lønbuza

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

~~3084~~

44
ta gången med en kapten här som
bodde i Seby, och som skulle gå till
Köpenhamn med trävirke. För då,
när jag for hem till Kalmar, så
hade jag inte tänkt att fara hem,
utan jag lämnade kistan i Halmö,
och sen när vi kom fram till Kö-
penhamn, så var jag åter kistan
där. Kaptenen i Seby hette Lyrön-
lund. Han hade en segelskuta. Vi
var norrut i skärgården och las-
tade, i Österjöllands skärgård, det
var vissel i Valdemarsvik. Det var till
forts!

Petter Andersson, Seby

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

Hamburg de skulle. Sen kom vi tillbaka⁴⁵
till Kalmar. Och när vi hade kom-
mit tillbaka dit och jag hade gäst
där i några dagar, då träffade
jag en skeppare där ifrån Frö.
Han sa: "Du e dummer, som går
här. Din far har skrivit gården
till dej."

Petter Andersson, Solberg

Jag tror inte att de fick gifta sig, för
än de var 20 år. Jag tror att pojken
skulle va' myndig - 21 år.

Det var budgummen och sen hans
svärfar, som kom och bjöd i bost-
lop. De kom och red på var sin
häst. Men det märkvärdigaste tyck-
te jag var, att de kom och red
upp till trappan och inte steg av
hästarna för än de kom ut och
bjöd dem brännvin. Och sen ha-
de budgummen en hammare
som han slog märke i dörrkläd-
seln med. Det var budgummens
foots!

Petter Andersson, Salberga.

47
mannu, som stod i den. Sen blev den
hjudna in. /

Bröllopet var alltid i brudens hem.
och där var vi i tre dagar. Och med
rätterna, det var inte så många. Kaf-
fe och dricka och brännvin.

Petter Pers skulle gifta sig med
Jugur-Kajsa. Hon var ifrån Kuller-
stad. Petter-Pers, som var min
morbror, bodde i Segerstad. Jag var
med på bröllopet och syster-min var
brudpiga [brudpig] och hon fick äka
i kisten och jag blev nästan miss-
tydter, för jag inte fick äka i ka-
forts!

Petter Andersson, Salbyga.

Reten med. Jag var nog inte mer än en
 fyra år eller något. Brudgumman
 var nog en närmare 30 år. Bru-
 den var yngre. Förvidsare det kom-
 mer jag inte ihåg. De hade kyrkan
 i samma by. - Ja, det var väl en
 tre eller fyra brudrigor. Den ena av
 dem var Petter Anderssons syster
 Britt-Stina. Villen de andra var
 "det kommer jag inte ihåg." Kus-
 ter Aboms var där. Kuslar Aboms
 föräldrar de bodde i Parthy. Han
 hette Abom Olsa. [Abom Olsa]. Jag
 tyckte självast jag var barn
 forts!

Petter Andersson, Salberga.

49
Och det var långsamt att vara i tre
dagar. Prästerna hette Bruner. En
bröder till bruden, Johan Lars. Det
var han som var med och bjödde.
Det var brudgummens svägers. Jäs-
terna jick till kyrkan.

Det var ett par år efter, då var här
ett bröllop i Tråky. Jag kommer
ihåg det, att våra skulle gå
hem och ha någon med sig,
och då' hov de in mej på sto
forts!

Petter Andersson, Solberga

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3087

~~3087~~

50
ställa så de skulle slippa att ha' mig
med sig. Och jag stork, för jag
tyckte inte att jag trivdes på det
sällat. Den som då gifte sig het-
te Petter Lovens. Han var hemma i
Kvinnogröta. Han gifte sig med
Johannes Jans dotter i Fräby.
Linn - Stina, tror jag hon hette.
Jag tror att de vigdes hemma.
De var nog inte i någon kyrka,
utan de vigdes hemma. Och det
var inte så stor ståt. Jag kommer
ihåg att det var ett våglag. Så
ville de inte ha' och dra mig med
fort!

Petter Andersson, Solbaga.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

51
hem. Mor var bara kurin till brudgum-
men, så de var inte så när släkt, men
barnen dom skulle de dra med sig i
brölloren. Så skulle de ha ett bröd
och några kaffor med sig. Vart hus-
håll som var bjudna så hade de
det med sig till brölloren.

Sen kommer jag inte ihåg om jag
var med på några bröllop. Ja, sen
vi blev större fick vi väl lov att vara
hemma. Jag kommer inte ihåg om
jag var med på några bröllop.

Peter Andersson gifte sig sjätte 1869. Hans
hustru var hemma i Sammalby. De
fort!

Peter Andersson, Falberga.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

29

52
vigdes i Lräs gård kyrka. Bröllopet varade i en dag. "Det var inte min än om det var några andra dagen."

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

Petter Adesman. Solberga.

Han är död nu, den vi hade till bärge-
skar. i mina föräldrars tid. Det var en
båtsman. Han hette Hösam. Han bod-
de väster om. på Malmen. Slagan
är kullriven nu. Han var gift. Husb-
kon var gammal, så hon var inte
med i bärget. De hade inte några
barn. Han kunde inte vara mer än
på det stället för året. - Sen när
jag hade bärge-skar, då hade jag
en som blev båtsman för roten,
och han hette Hösam, han med,
forts!

Petter Andersson, Solberga

Skriv endast på denna sida!

~~97~~
3084

1907. Högst. Hösam

med

Petter Andersson
född 1873

W. Högst. Högst. Högst.
1907. Högst. Högst.
1907

54
och han gifte sig med pigan vår.
De, de levo ännu. De bor i Klin-
ta. Bärgelekarlen gick hem om
kvällarna. Om vintern hade
den som våra hade inte något
arbete, men den som jag hade,
som gifte sig med pigan, han
var skomakare. Han skulle jöl-
pa till med allihop. Gick bärgele-
fort så tjänste han lite mer. Han
skulle ha i lön en tunn såd
för bärgele och en julkost. Och
han fick nog lite bärgelekost med.
forts!

Petter Andersson, Solberga.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

~~44~~
308/4

Den skulle han ha när bärget var ⁵⁵
slut. ~ Potatis det var inte be-
gagnat något här för. Det för
vi väster och köpte. Och det var
en galenskap. När blir så bra po-
tater, men de bara odlade
korn' då. De ville inte ta' upp
någon bit till att ha potater på

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

~~3084~~

3084

Petter Andersson, Salberga

Skriv endast på denna sida!

Byordningsman. ~ Det gick i tur efter ⁵⁶
varandra. Här är säx bönder i byn.
Säx eller sju. Här var tolv förr. Det
skulle va' äldermans dräng också. De
gick i kring vid högtiderna och skul-
le syna skorstenarna. Då skulle äl-
dermans drängen vara med. Det var
den som skulle bli älderman året
efter. ~ Jo, det var äldermän och
säxmän, också. Det var det sam-
ma som kommanalordförande nu.
De skulle ha reda på kommunens rä-
kenshaper som där. Slut mötena,
forts!

Peter Andersson, Solberga.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

57
det var sammanträden. De var sällan
annat än vid slutmötena, som man
hade sammanträden i byn. Älsst,
när de kallade ihop bönderna om
något särskilt, då fick de gå ut till
Mellra grund [mils grin], här vid väg-
hörnan.

Petter Andersson, Solberga.

3084

Träpfjäder vagnar hade de. Det hade vi
en svickare som gjorde en sädan där
vagn med träpfjädrar. Det skulle
bra till på den tiden. Hatt-Oll be-
lade de honom. Sätet stod på de
där träpfjädrarna och de fjädrade
sig under det. Vagn korgen stod fast
på bankarna. Hatt-Oll bodde i Her-
ra Lunda.

På bullvagnar var julen oskadda, och
lötarna var klumpiga och stora. De
var till att köra jödsel' och säd och
vad som härt på. Jag kommer
ihåg, vi hade ett jul so en så-
fools!

Petter Andersson, Lilberg.